

[Lone Dybkjær]

vælte omkostningerne på D.O.N.G., fortsat kan eksistere, det ved fru Annelise Gotfredsen godt. Det er et stort problem, og her er tale om en balancegang imellem, hvor meget man vil give de regionale selskaber, og hvor meget man vil give det statslige selskab. Her har vi lagt os sådan nogenlunde midt imellem.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Nu var hovedargumentet altså lige pludselig forsyningssikkerhed. Det har intet med forsyningssikkerhed at gøre, det ved fru Lone Dybkjær godt. Vi har indgået internationale aftaler om energiforsyning, og derfor vil man altså lokke industrien med et falsk argument.

Men hvad der er langt værre, er, at fru Lone Dybkjær siger her, at man da ikke kan forestille sig, at den danske stat via D.O.N.G. kunne tænke sig at ændre aftalerne. Ja, men vi har jo her i de senere år fået bevis for, at den danske stat blæser på en hvilken som helst aftale, der er indgået med et hvilket som helst firma, hvis den mener, at det fremmer en socialistisk energiforsyning. Der er da ingen dansk virksomhed, der ét sekund kunne drømme om at tro på, at den danske stat via D.O.N.G. skulle stå fast på indgåede aftaler. Hvorfor skulle de tro det?

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg fik ikke svar på det af fru Lone Dybkjær. Jeg spørger, om fru Lone Dybkjær virkelig er parat til at acceptere, at et monopol-selskab, et så kæmpemæssig monopol, som man dårlig har set det før i dansk lovgivning, skal have en særstilling ved, at man afviger fra monopollovgivningens almindelige principper, som man gør det – det fremgår tydeligt af de bilag, vi nu har fået løfte om bliver optrykt i den endelige udformning – og hvor man muligvis kan blive nødt til at afvige yderligere fra den. Er det fru Lone Dybkjærs mening, at man skal acceptere denne forskelsbehandling? Det plejer at være en fane, som de radikale holder højt hævet over hovedet. Det fik jeg ikke noget svar på.

Formanden:

Fru Lone Dybkjær har ordet for en kort bemærkning, og derefter vil jeg foretrække, at vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Selv fru Annelise Gotfredsen er vel klar over, at det radikale venstre stemmer for dette forslag, og at vi derfor accepterer det, der ligger i dette forslag.

Fru Annelise Gotfredsen spurgte, om vi var parate til at acceptere yderligere indskrænkninger, og jeg svarede, at det ikke var det, jeg havde ment med det, jeg sagde. Jeg sagde, at hovedproblemet, det ved fru Annelise Gotfredsen også, ligger i de regionale selskaber, i, at der ikke behøver være nogen reel omkostningsbevidsthed dér.

Hr. Maisted sagde, at nu er hovedargumentet pludselig energiforsyning. Det har hele tiden været det eneste bærende argument for at gennemføre naturgassen. Der er ikke andre argumenter, der kan bære. Økonomien har aldrig været så fremragende i naturgasprojektet med den risiko, der kunne være, fordi vi ikke kendte olieprisudviklingen. Det bærende argument var energiforsyning. Jeg tror, jeg kan få selv venstres ordfører til at være med på den argumentation.

Så er der hele spørgsmålet om den internationale situation på det her område. Vi har altså ikke nogen aftale på gasområdet, det ved hr. Maisted udmærket godt, det dækker kun olieområdet. Derfor er der tale om øget forsyningssikkerhed ved, at vi indfører gas, og dermed øget forsyningssikkerhed for de industrivirksomheder, der aftager gassen.

Hele diskussionen om aftaler og den danske stat og sådan noget synes jeg faktisk ikke jeg vil gå ind på.

Waldorff (VS):

Hr. Maisted siger, at naturgasprojektet kun kan give underskud, og flere andre kører på det samme. Det, vi siger, er, at sådan som naturgasprojektet er kommet til at se ud, og med de vilkår, det har, kan vi ikke afvise en risiko for, at det kan komme til at give underskud. Men det, som ingen har nævnt noget som helst om, er, hvorfor vi er i den fuldstændig tåbelige situation, at man samfundsøkonomisk kan risikere et underskud på naturgasprojektet. Det skyldes de vilkår, man